

SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN**1. NAAM VAN HET DIERGENEESMIDDEL**

MEGANYL 50 mg/ml oplossing voor injectie bij runderen, varkens en paarden.

2. KWALITATIEVE EN KWANTITATIEVE SAMENSTELLING

Elke ml bevat:

Werkzame bestanddelen:

Flunixin 50,0 mg
(overeenkomend met 83 mg flunixin meglumine)

Hulpstoffen:

Kwalitatieve samenstelling van hulpstoffen en andere bestanddelen	Kwantitatieve samenstelling als die informatie onmisbaar is voor een juiste toediening van het diergeneesmiddel
Fenol	5,0 mg
Natriumformaldehydesulfoxylaat	2,5 mg
Propyleenglycol	207,2 mg
Dinatriumedetaat	
Natriumhydroxide	
Hydrochloorzuur, geconcentreerd (<i>voor pH-aanpassing</i>)	
Water voor injectie	

Heldere oplossing, kleurloos en vrij van zichtbare deeltjes.

3. KLINISCHE GEGEVENS**3.1 Doeldiersoorten**

Runderen, paarden, varkens

3.2 Indicaties voor gebruik voor elke doeldiersoortRunderen:

Aanvullende therapie voor de behandeling van luchtwegaandoeningen, endotoxemie en acute mastitis bij runderen.

Verlichting van acute ontstekingen en koorts geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen.

Vermindering van postoperatieve pijn geassocieerd met het onthoornen van kalveren van minder dan 9 weken.

Paarden:

Verlichting van ontstekingen en pijn geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen.

Verlichting van viscerale pijn geassocieerd met koliek.

Aanvullende therapie voor endotoxemie vanwege of als gevolg van postoperatieve of medische aandoeningen of ziekten die leiden tot verstoorde bloedsomloop in het maagdarmkanaal.
Vermindering van pyrexie

Varkens:

Aanvullende therapie bij de behandeling van varkensluchtwegaandoening.
Aanvullende behandeling van postpartum dysgalactiesyndroom (metritis-mastitis-agalactie) bij zeugen.
Verlichting van acute ontsteking en pijn geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen.
Vermindering van postoperatieve pijn na castratie en kortstaarten van zogende biggen.

3.3 Contra-indicaties

Niet gebruiken bij dieren die lijden aan hart-, lever- of nieraandoeningen of als er een mogelijkheid is voor gastro-intestinale zweervorming of bloeding.
Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of één van de hulpstoffen.
Niet gebruiken als de hematopoëse of hemostase verstoord is.
Niet gebruiken bij koliek veroorzaakt door ileus en geassocieerd met uitdroging.

3.4 Speciale waarschuwingen

Geen.

3.5 Speciale voorzorgsmaatregelen bij gebruik

Speciale voorzorgsmaatregelen voor veilig gebruik bij de doeldiersoort(en)

De onderliggende oorzaak van pijn, ontsteking of koliek moet worden bepaald en indien gepast moeten gelijktijdig antibiotica of rehydratatietherapie worden gegeven.

Injecteer langzaam, aangezien er levensbedreigende symptomen van shock kunnen optreden vanwege de aanwezigheid van propyleenglycol. Van NSAID's is bekend dat ze potentieel de partus kunnen vertragen als gevolg van een tocolytisch effect door remming van prostaglandines, die van belang zijn bij het signaleren van het op gang komen van de partus. Het gebruik van het diergeneesmiddel in de periode vlak na de partus kan interfereren met uterine involutie en uitdrijving van foetale membranen, resulterend in een retentie van de placenta.

Het diergeneesmiddel dient een temperatuur te hebben die dichtbij de lichaamstemperatuur ligt. Stop na de eerste symptomen van shock onmiddellijk met injecteren en start shockbehandeling, indien nodig.

Het gebruik van NSAID's bij hypovolemische dieren of dieren met shock kunnen onderhevig zijn aan een risico-batenevaluatie, uitgevoerd door de verantwoordelijke dierenarts, vanwege het risico op renale toxiciteit.

Gebruik van zeer jonge (runderen, paarden: minder dan 6 weken oud) en oude dieren kan een bijkomend risico inhouden. Wanneer een dergelijke behandeling niet kan worden vermeden, is nauwgezette klinische observatie geïndiceerd. De onderliggende oorzaak van pijn, ontsteking of koliek dient te worden bepaald en indien gepast dienen gelijktijdig antibiotica of rehydratatietherapie te worden gegeven.

NSAID's kunnen inhibitie van fagocytose veroorzaken en daarom moet bij de behandeling van ontstekingen die verband houden met bacteriële infecties, een geschikte gelijktijdige antimicrobiële therapie worden vastgesteld.

Speciale voorzorgsmaatregelen te nemen door de persoon die het diergeneesmiddel aan de dieren toedient

Dit diergeneesmiddel kan overgevoelighedsreacties (allergie) veroorzaken. Personen met een bekende overgevoeligheid voor niet-steroïdale ontstekingsremmers zoals flunixin en/of propyleenglycol moeten contact met het diergeneesmiddel vermijden. In het geval van overgevoelighedsreacties dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond.

Het diergeneesmiddel kan huid- en oogirritatie veroorzaken. Vermijd contact met de huid of ogen.

Was de handen na gebruik. In geval van accidentele aanraking met de huid dient het getroffen gebied onmiddellijk met veel water te worden gewassen.

In geval van accidentele aanraking met de ogen dienen de ogen het onmiddellijk met veel water te worden uitgespoeld. Als de huid- en/of oogirritatie aanhoudt, dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond.

Accidentele zelfinjectie kan acute pijn en ontsteking veroorzaken. In geval van accidentele zelfinjectie dient onmiddellijk een arts te worden geraadpleegd en de bijsluiter of het etiket te worden getoond.

Laboratoriumstudies met flunixin bij ratten hebben bewijs van foetotoxische effecten aangetoond. Zwangere vrouwen dienen het diergeneesmiddel zeer voorzichtig te gebruiken om accidentele zelfinjectie te voorkomen.

Speciale voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van het milieu:

Flunixin is giftig voor aaseters van vogels. Niet toedienen aan dieren die vatbaar zijn voor de voedselketen van wilde fauna. In geval van overlijden of opoffering van behandelde dieren, zorg ervoor dat ze niet beschikbaar worden gesteld aan de wilde fauna.

3.6 Bijwerkingen

Runderen:

Soms (1 tot 10 dieren/1.000 behandelde dieren):	Reactie op de injectieplaats (zoals irritatie op de injectieplaats en zwelling op de injectieplaats).
Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Leverstoornis; Nierstoornis (nefropathie, papillaire necrose) ¹ .
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):	Anafylaxie (bijv. anafylactische shock, hyperventilatie, convulsie, collaps, overlijden) ² ; Ataxie ² ; Bloed- en lymfestelselaandoening ³ , bloeding; Maagdarmstelselaandoening (maagdarmirritatie, maagdarmzweren, maagdarmbloeding, misselijkheid, bloed in de feces, diarree) ¹ ; Vertraging van de partus ⁴ , doodgeboorte ⁴ , retentie van de placenta ⁵ ; Verlies van eetlust.

¹ Met name bij hypovolemische en hypotensieve dieren.

² Na intraveneuze toediening. Bij het begin van de eerste symptomen dient toediening te worden gestopt en moet shockbehandeling worden gestart.

³ Afwijkingen in bloedbeeld.

⁴ Door een tocolytisch effect door remming van prostaglandines, die verantwoordelijk zijn voor het op gang komen van de partus.

⁵ Als het product wordt gebruikt in de periode na de partus.

Paarden:

Soms (1 tot 10 dieren/1.000 behandelde dieren):	Reactie op de injectieplaats (zoals irritatie op de injectieplaats en zwelling op de injectieplaats).
Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Leverstoornis; Nierstoornis (nephropathie, papillaire necrose) ¹ .
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):	Anafylaxie (bijv. anafylactische shock, hyperventilatie, convulsie, collaps, overlijden) ² ; Ataxie ² ; Bloed- en lymfestelselaandoening ³ , bloeding; Maagdarmsstelselaandoening (maagdarimirritatie, maagdarmszweren, maagdarmbloeding, misselijkheid, bloed in de feces, diarree) ¹ ; Vertraging van de partus ⁴ , doodgeboorte ⁴ , retentie van de placenta ⁵ ; Excitatie ⁶ ; Spierzwakte ⁶ ; Verlies van eetlust.

¹ Met name bij hypovolemische en hypotensieve dieren.

² Na intraveneuze toediening. Bij het begin van de eerste symptomen dient toediening te worden gestopt en moet shockbehandeling worden gestart.

³ Afwijkingen in bloedbeeld.

⁴ Door een tocolytisch effect door remming van prostaglandines, die verantwoordelijk zijn voor het op gang komen van de partus.

⁵ Als het product wordt gebruikt in de periode na de partus.

⁶ Kan optreden door accidentele intra-arteriële injectie.

Varkens:

Soms (1 tot 10 dieren/1.000 behandelde dieren):	Reactie op de injectieplaats (zoals huidverkleuring op de injectieplaats, pijn op de injectieplaats, irritatie op de injectieplaats en zwelling op de injectieplaats) ¹ .
Zelden (1 tot 10 dieren/10.000 behandelde dieren):	Leverstoornis; Nierstoornis (nephropathie, papillaire necrose) ² .
Zeer zelden (<1 dier/10.000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen):	Anafylaxie (bijv. anafylactische shock, hyperventilatie, convulsie, collaps, overlijden) ³ ; Ataxie ³ ; Bloed- en lymfestelselaandoening ⁴ , bloeding; Maagdarmsstelselaandoening (maagdarimirritatie, maagdarmszweren, maagdarmbloeding, braken, misselijkheid, bloed in de feces, diarree) ² ; Vertraging van de partus ⁵ , doodgeboorte ⁵ , retentie van de placenta ⁶ ; Verlies van eetlust.

¹ Herstelt spontaan binnen 14 dagen.

² Met name bij hypovolemische en hypotensieve dieren.

³ Na intraveneuze toediening. Bij het begin van de eerste symptomen dient toediening te worden gestopt en moet shockbehandeling worden gestart.

⁴ Afwijkingen in bloedbeeld.

⁵ Door een tocolytisch effect door remming van prostaglandines, die verantwoordelijk zijn voor het op gang komen van de partus.

⁶ Als het product wordt gebruikt in de periode na de partus.

Het melden van bijwerkingen is belangrijk. Op deze manier kan de veiligheid van een diergeneesmiddel voortdurend worden bewaakt. De meldingen moeten, bij voorkeur via een dierenarts, worden gestuurd naar ofwel de houder van de vergunning voor het in de handel brengen of zijn lokale vertegenwoordiger ofwel de nationale bevoegde autoriteit via het nationale meldsysteem. Zie de bijsluiter voor de desbetreffende contactgegevens.

3.7 Gebruik tijdens dracht, lactatie of leg

Dracht:

De veiligheid van flunixin is niet bewezen bij drachtige koeien en zeugen. Het diergeneesmiddel niet gebruiken binnen 48 uur vóór de verwachte partus bij koeien en zeugen.

De veiligheid van het diergeneesmiddel is niet aangetoond bij drachtige merries. Niet gebruiken tijdens de gehele drachtperiode.

Uit laboratoriumonderzoek bij ratten zijn geen gegevens naar voren gekomen die wijzen op foetotoxiciteit van flunixin na intramusculaire toedieningen in maternotoxische doses en een verlenging van de dracht.

Het diergeneesmiddel dient in de eerste 36 uur na de partus alleen te worden toegediend na een baten/risicobeoordeling door de behandelend dierenarts en de behandelde dieren dienen gecontroleerd te worden op retentie van de placenta.

Vruchtbaarheid:

De veiligheid van het diergeneesmiddel is niet bewezen bij stieren, hengsten en beren (mannetjesvarkens) voor de fok. Niet gebruiken bij fokstieren, fokhengsten en fokberen.

3.8 Interactie met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

Dien andere niet-steroïdale ontstekingsremmers (NSAID's) niet gelijktijdig of binnen 24 uur van elkaar toe. Dien corticosteroïden niet gelijktijdig toe. Gelijktijdig gebruik van andere NSAID's of corticosteroïden kan het risico op maagdarmzweren verhogen.

Sommige NSAID's kunnen zich sterk binden aan plasma-eiwitten en kunnen competitief zijn met andere middelen met een hoge binding, wat kan leiden tot toxische effecten.

Flunixin kan door inhibitie van de prostaglandinesynthese het effect verminderen van sommige antihypertensiva, zoals: diuretica, ACE-remmers (angiotensineconverterende enzymremmers) en β -blokkers.

Gelijktijdige toediening van potentieel nefrotoxische geneesmiddelen (bijv. aminoglycoside-antibiotica) dient vermeden te worden.

3.9 Toedieningswegen en dosering

Intramusculair en intraveneus gebruik bij runderen.

Intramusculair gebruik bij varkens.

Intraveneus gebruik bij paarden.

Runderen

Aanvullende therapie voor de behandeling van luchtwegaandoeningen, endotoxemie en acute mastitis bij runderen en verlichting van acute ontsteking en pijn geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen
2,2 mg flunixin/kg lichaamsgewicht (2 mL per 45 kg) eenmaal daags intramusculaire of intraveneus. Indien nodig herhalen met intervallen van 24 uur gedurende 3 opeenvolgende dagen.

Bij intramusculair gebruik moet de dosis, indien deze groter is dan 8 mL, worden verdeeld over twee of drie injectieplaatsen. Indien meer dan drie injectieplaatsen nodig zijn, dient de intraveneuze toedieningsweg te worden gebruikt.

Vermindering van postoperatieve pijn geassocieerd met het onthoornen van kalveren van minder dan 9 weken

Een enkele intraveneuze toediening van 2,2 mg flunixin per kg lichaamsgewicht (2 mL per 45 kg), 15-20 minuten vóór de procedure.

Paarden

Verlichting van acute ontsteking en pijn geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen en vermindering van pyrexie

1,1 mg flunixin/kg lichaamsgewicht (1 mL per 45 kg) eenmaal daags gedurende maximaal 5 dagen op basis van klinische respons.

Verlichting van viscerale pijn geassocieerd met koliek

1,1 mg flunixin/kg lichaamsgewicht (1 mL per 45 kg). Een of twee keer herhalen als koliek terugkeert.

Aanvullende therapie voor endotoxemie vanwege of als gevolg van postoperatieve of medische aandoeningen of ziekten die leiden tot verstoorde bloedsomloop in het maagdarmkanaal

0,25 mg flunixin/kg lichaamsgewicht elke 6-8 uur of 1,1 mg flunixin/kg lichaamsgewicht eenmaal daags gedurende maximaal 5 opeenvolgende dagen.

Varkens

Aanvullende therapie bij de behandeling van varkensluchtwegaandoening, aanvullende behandeling van postpartum dysgalactiesyndroom (metritis-mastitis-agalactie) bij zeugen, verlichting van acute ontsteking en pijn geassocieerd met skeletspierstelselaandoeningen

2,2 mg flunixin/kg lichaamsgewicht (2 mL per 45 kg) eenmaal daags gedurende maximaal 3 opeenvolgende dagen. Het injectievolume per injectieplaats mag de 4 mL niet overschrijden.

Vermindering van postoperatieve pijn na castratie en kortstaarten van zogende biggen

Een enkele intraveneuze toediening van 2,2 mg flunixin per kg lichaamsgewicht (0,2 mL per 4,5 kg), 15-30 minuten vóór de procedure.

Bijzondere voorzichtigheid is geboden met betrekking tot de nauwkeurigheid van de dosering, inclusief het gebruik van een passend doseringshulpmiddel en zorgvuldige schatting van het lichaamsgewicht.

Om een juiste dosering te waarborgen dient het lichaamsgewicht zo nauwkeurig mogelijk bepaald te worden.

3.10 Symptomen van overdosering (en, in voorkomend geval, spoedbehandeling en tegengiften)

Overdosering wordt geassocieerd met gastro-intestinale toxiciteit. Ataxie en incoördinatie kunnen ook voorkomen. In geval van overdosering dient symptomatische behandeling te worden toegediend.

Paard:

Veulens waarbij een overdosis van 6,6 mg flunixin/kg lichaamsgewicht werd toegediend (d.w.z. 5X de aanbevolen klinische dosis) hadden meer maagdarmzweren en hogere scores voor cecale pathologie en cecale petechiatie dan controleveulens. Veulens behandeld met 1,1 mg flunixin/kg lichaamsgewicht intramusculair gedurende 30 dagen ontwikkelden maagzweren, hypoproteïnemie en renale papillaire necrose. Nierschorsnecrose werd waargenomen bij 1 op de 4 paarden met 1,1 mg flunixin/kg lichaamsgewicht gedurende 12 dagen.

Bij paarden kan na intraveneuze injectie van drie keer de aanbevolen dosis een voorbijgaande toename van de bloeddruk worden waargenomen.

Runderen:

Bij runderen veroorzaakte de intraveneuze toediening van driemaal de aanbevolen dosis geen ongewenste effecten.

Varken:

Varkens behandeld met 11 of 22 mg flunixin/kg lichaamsgewicht (d.w.z. 5X of 10X de aanbevolen klinische dosis) hadden een verhoogd miltgewicht. Verkleuring op de injectieplaatsen, die in de loop der tijd verdween, werd waargenomen met een hogere incidentie of ernst bij varkens die met een hogere dosis werden behandeld.

Bij varkens werd bij 2 mg/kg tweemaal daags een pijnlijke reactie op de injectieplaats en een verhoging van het aantal leukocyten waargenomen.

3.11 Speciale beperkingen op het gebruik en speciale voorwaarden voor het gebruik, met inbegrip van beperkingen op het gebruik van antimicrobiële en antiparasitaire diergeneesmiddelen om het risico op ontwikkeling van resistentie te beperken

Niet van toepassing.

3.12 Wachttijden

Runderen:

Vlees en slachtafval:	4 dagen (intraveneus gebruik)
	31 dagen (intramusculair gebruik)
Melk:	24 uur (intraveneus gebruik).
	36 uur (intramusculair gebruik)

Varkens:

Vlees en slachtafval:	24 dagen (intraveneus gebruik)
-----------------------	--------------------------------

Paarden:

Vlees en slachtafval:	5 dagen (intraveneus gebruik)
Melk:	Niet goedgekeurd voor gebruik bij dieren die melk voor humane consumptie produceren.

4. FARMACOLOGISCHE GEGEVENS

4.1 ATCvet-code: QM01AG90

4.2 Farmacodynamische eigenschappen

Flunixin meglumine is een niet-steroidale ontstekingsremmer met analgetische en antipyretische activiteit. Flunixin meglumine werkt als een reversibele niet-selectieve remmer van cyclo-oxygenase (zowel COX 1 als COX 2), een enzym in de archidonzuurcascaderoute dat verantwoordelijk is voor het omzetten van archidonzuur in cyclische endoperoxides. Op hun beurt wordt de synthese van eicosanoiden, belangrijke mediators van het ontstekingsproces dat betrokken is bij centrale pyrese, pijnperceptie en weefselontsteking, gereduceerd. Door de effecten op de archidonzuurcascade remt flunixin ook de productie van tromboxaan, een krachtige bloedplaatjesaggregator en vasoconstrictor die wordt vrijgegeven bij bloedstolling. Flunixin levert zijn antipyretische werking door remming van de prostaglandine E2-synthese in de hypothalamus. Hoewel flunixin geen direct effect heeft op endotoxinen nadat die geproduceerd zijn, vermindert de prostaglandineproductie en derhalve verminderen de vele effecten van de prostaglandinecascade. Prostaglandines zijn onderdeel van de complexe processen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van endotoxische shock.

Vanwege de betrokkenheid van prostaglandines bij andere fysiologische processen, zou COX-remming ook verantwoordelijk zijn voor verschillende bijwerkingen, zoals maagdar- of nierletsel.

4.3 Farmacokinetische eigenschappen

Na intraveneuze toediening van flunixin meglumine in een dosis van 1,1 mg/kg bij paarden (paarden en pony's), past de geneesmiddelkinetiek bij een model met twee compartimenten. Er werd een snelle distributie aangetoond (distributievolume 0,16 l/kg), waarbij een grote proportie zich bond aan plasma-eiwitten (meer dan 99%). De eliminatiehalfwaardetijd lag tussen 1 en 2 uur. Er werd een AUC_{0-15u} bepaald van 19,43 µg·u/ml. De excretie vond snel plaats, voornamelijk via de urine; de maximumconcentratie daarin werd 2 uur na toediening bereikt.

Na 12 uur intraveneuze injectie werd 61% van de toegediende dosis teruggevonden in de urine.

Bij runderen werden na intraveneuze toediening van een dosis van 2,2 mg/kg maximale plasmaspiegels tussen 15 en 18 µg/ml verkregen, 5-10 minuten na injectie. Tussen 2 en 4 uur later werd een tweede plasmaconcentratiepiek waargenomen (mogelijk als gevolg van de enterohepatische circulatie), terwijl de concentraties bij 24 uur lager waren dan 0,1 µg/ml. Bij runderen wordt na intramusculaire toediening van flunixin in een dosis van 2 mg/kg een maximale concentratie bereikt ongeveer 30 minuten na de injectie. Flunixin meglumine wordt snel gedistribueerd in lichaamsorganen en -vloeistoffen (met een hoge persistentie in inflammatoir exsudaat), met een distributievolume tussen 0,7 en 2,3 l/kg. De eliminatiehalfwaardetijd was ongeveer 4 tot 7 uur. Met betrekking tot de excretie gebeurde dit voornamelijk via de urine en feces. In melk werd het geneesmiddel niet gedetecteerd en in de gevallen waarin het wel werd gedetecteerd, waren de niveaus verwaarloosbaar (< 10 ng/ml).

Bij varkens werd na intramusculaire toediening van 2,2 mg/kg flunixin meglumine een maximale plasmaspiegel van 3 µg/ml gedetecteerd, ongeveer 20 minuten na injectie.

De biologische beschikbaarheid, uitgedrukt als een fractie van de geabsorbeerde dosis, bedroeg 93%. Het distributievolume was 2 l/kg en de eliminatiehalfwaardetijd was 3,6 uur. De excretie (de meeste als onveranderd geneesmiddel) vond voornamelijk plaats in de urine, maar ook in de feces.

Milieukenmerken

Flunixin is giftig voor aaseters van vogels, hoewel een verwachte lage blootstelling tot een laag risico leidt.

5. FARMACEUTISCHE GEGEVENS

5.1 Belangrijke onverenigbaarheden

Aangezien er geen onderzoek is verricht naar de verenigbaarheid, mag het diergeneesmiddel niet met andere diergeneesmiddelen worden gemengd.

5.2 Houdbaarheidstermijn

Houdbaarheid van het diergeneesmiddel in de verkoopverpakking: 2 jaar.

Houdbaarheid na eerste opening van de primaire verpakking: 28 dagen.

5.3. Bijzondere voorzorgsmaatregelen bij bewaren

Dit diergeneesmiddel vereist geen speciale voorzorgsmaatregelen bij bewaren.

5.4 Aard en samenstelling van de primaire verpakking

Type II kleurloze glazen injectieflacon met broombutylrubberen stop en aluminium dop.

Verpakkingsgrootten:

Doos met 1 injectieflacon van 100 ml

Doos met 1 injectieflacon van 250 ml

Het kan voorkomen dat niet alle verpakkingsgrootten in de handel worden gebracht.

5.5 Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen van niet-gebruikte diergeneesmiddelen of afvalmateriaal voortkomend uit het gebruik van het diergeneesmiddel

Geneesmiddelen mogen niet verwijderd worden via afvalwater of huishoudelijk afval.

Maak gebruik van terugnameregelingen voor de verwijdering van ongebruikte diergeneesmiddelen of uit het gebruik van dergelijke middelen voortvloeiend afvalmateriaal in overeenstemming met de lokale voorschriften en nationale inzamelingssystemen die op het desbetreffende diergeneesmiddel van toepassing zijn.

6. NAAM VAN DE HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

Laboratorios Syva, S.A.

7. NUMMER(S) VAN DE VERGUNNING(EN) VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

BE-V544960

8. DATUM EERSTE VERGUNNINGVERLENING

Datum van eerste vergunningverlening: 09/09/2019

9. DATUM VAN DE LAATSTE HERZIENING VAN DE SAMENVATTING VAN DE PRODUCTKENMERKEN

30/07/2026

10. INDELING VAN HET DIERGENEESMIDDEL

Diergeneesmiddel op voorschrift.

Gedetailleerde informatie over dit diergeneesmiddel is beschikbaar in de diergeneesmiddelendatabank van de Unie (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).